

Economia

L'evolució de la universitat

12/03/17 02:00 - CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR, DIRECTOR DE L'ESCOLA DE DOCTORAT DE LA UB - **ENRIC I. CANELA**

Durant la meua vida docent he viscut diferents etapes. Els canvis de model educatiu m'han permès veure passar estudiants amb diferent formació. He vist canviar les expectatives laborals, les sortides professionals, les demandes de les empreses i l'oferta universitària.

Les antigues i denses llicenciatures de cinc anys han cedit el pas a uns graus de tres o quatre anys. Generalment de tres en els països del nostre entorn; aquí de quatre en la pràctica totalitat.

La formació que proporcionen els graus actuals és inferior a la de les antigues llicenciatures. No es pot donar una formació semblant amb menys cursos i amb uns coneixements adquirits al final de la secundària inferiors als dels estudiants de fa uns anys. Els actuals graduats tenen coneixements que abans no tenien els llicenciats i han adquirit capacitats que no eren pròpies de la vella formació escolar, però no disposen de la formació propedèutica d'abans.

No discuteixo si l'educació d'ara ajuda més a tenir millors i més ben preparats ciutadans que la d'abans o no, però sí que els alumnes d'abans arribaven a la universitat amb més coneixements de matemàtiques, de química, de filosofia o de llatí. Ara, en arribar, han d'aprendre coses que abans sabien i no s'assoleixen els mateixos coneixements que anys enrere. A més, en molts camps hi ha hagut una gran revolució del coneixement.

Els estudiants quan estan a punt d'acabar el grau es plantegen què han de fer. No els fem l'acompanyament que necessiten. Jo fa anys que entrevisto els meus estudiants al final del curs i, a banda de revisar la seva feina, els pregunto com encaren el futur i intento aconsellar-los. Gairebé tots em diuen que no han rebut informació sobre aspectes que consideren fonamentals per a la seva vida professional. Comenten que el que els han dit és poc més que propaganda de màsters que fa la mateixa universitat. Cert o no, és la seva percepció. Tenen tutors però cap formació complementària en aspectes que tenen a veure amb el seu futur professional.

Els estudiants acaben el grau i es pregunten com poden tenir més oportunitats laborals. Deixo de banda els que volen dedicar-se a la recerca, que han de fer un màster universitari, el que els agradi més, per poder accedir al doctorat.

Als graduats els manca perspectiva sobre quins màsters hi ha o què els aporten aquests màsters. Fer-lo sense tenir una vocació clara o tenir ben definit a què et vols dedicar no té gaire sentit. Pocs estudiants saben exactament en què voldrien treballar. Cal un màster per accedir al mercat? Els coneixements que aporta sobre els del grau preparen, genèricament, millor? El màster té sentit quan aporta una formació complementària a la del grau o més coneixement de l'àrea laboral de qui el cursa. Si no és així millor no fer-lo en finalitzar la carrera i deixar-ho per a més endavant. Potser convé més buscar un lloc per fer un treball de final de grau que aporti formació complementària, si pot ser fora del país aprenent noves competències i altres formes de treballar. El valor d'un treball fet fora de casa a trobar feina és alt.

Per a la majoria de les feines el màster com un curs més de la carrera acostuma a ser una sobrequalificació, cara, que no compensa la inversió en temps i diners. Tanmateix, no sempre. Per exemple: una persona que acaba un grau de física i fa un màster sobre gestió de projectes o sobre economia d'empresa obté una formació complementària, del tot diferent a la del grau, que li donarà més oportunitats professionals respecte a les que tindria només amb el grau. Li aportaria el mateix un màster sobre algun aspecte de la física? Doncs, segurament no.

Canvi d'enfocament.

Les universitats i els destinataris dels màsters hem de canviar l'enfocament. Hem de flexibilitzar i adaptar els màsters a les necessitats de graduats i mercat. Un màster és l'especialització en un àmbit concret o multidisciplinari, d'un any o dos, que hauria de servir per aprofundir coneixements. En què? Tothom hauria de fer un màster, potser dos, però no sempre com a continuïtat del grau.

Les universitats hem d'oferir productes flexibles, modulars i adequats al que demanen les parts interessades. Ens hem de preguntar les competències reals que ens donarà el màster que triem. La millor manera és buscar opinions. Sobretot, però, les grans universitats hem de tenir espais d'assessorament que a causa del gran nombre d'estudiants no tenim.

Darrera actualització (Diumenge, 12 de març del 2017 02:00)

Publicat a

L'econòmic 12-03-2017 Pàgina 40

Foto: ARXIU.

No discuteixo si l'educació d'ara ajuda més a tenir millors i més ben preparats ciutadans que la d'abans o no, però sí que els alumnes d'abans arribaven a la universitat amb més coneixements de matemàtiques, de química, de filosofia o de llatí. Ara, en arribar, han d'aprendre coses que abans sabien i no s'assoleixen els mateixos coneixements que anys enrere. A més, en molts camps hi ha hagut una gran revolució del coneixement

Enric I. Canela

Altres articles de l'autor

12/02/2017 **Rànquings i escoles de negoci**

15/01/2017 **Com voldria la universitat**

Més articles ...

DESA LA NOTÍCIA A:

Des del **registre** pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.